

Vážené shromáždění,

Sešli jste se, abyste uctili památku Josefa Žižky, který se narodil před sto lety a žil u vás ve Vejprnicích. Ráda bych se této slavnostní události zúčastnila též, ale můj věk mi již cestování na větší vzdálenosti nedovoluje. V prosinci loňského roku jsem oslavila své devadesátiny.

S Josefem jsem se setkávala u nás doma, kde se ukryval jako parašutista ze zahraničního odboje před Gestapem. Možná, že jsem poslední žijící člověk, který se s ním setkával osobně. Dodnes si pamatuji naše poslední setkání, kdy odcházel do jiného úkrytu k Frošovým a na rozloučenou mi slíbil, že se vrátí. Bohužel dopadlo to mnohem hůře, než jsme všichni doufali. Josef skončil v rukou gestapa a vzal si raději život. Můj bratr Karel při útěku před Gestapem spáchal sebevraždu skokem pod vlak. Otce též Gestapo dostalo a zbytek války dožil v Terezíně. Nakonec se dožil pěkných osmdesáti jedna roků.

Po válce mě a naši rodinu navštívila Josefova maminka, ale to už byla jen smutná setkání. Věřme, že oběti, které Josef a jeho spolubojovníci přinesli, nebyly marné.

S projevem úcty k nim a s pozdravem

V Liberci

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style. The signature appears to read 'Miroslava Škoudlilová'.

Miroslava Škoudlilová – Rohlenová